

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 40. Monasterium Montis Juræ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V.
A. C. 476.

§. XL.

Monasterium Montis Juræ &c.

vid. Hist. de l'isle B. par le Labour. Monasteria jam tunc in vicinia Civitatum Viennensis, & Lugdunensis videbantur. Omnium antiquissimum fuit Monasterium Insulæ Barbæ, in Arari situm, quod ab initio hujus Sæculi quinti existerat. Maximus, S. Martini Turo-nensis Discipulus, ut virtutes suas ab oculis hominum absconderet, illo se recepit, sed cum nec ibi latere potuisset, in Pa-triam rediit, fundavitque Monasterium in oppido, quod dicebatur Chinon, ibi-que beato fine quievit. Sidonius quo-que mentionem facit de Monasteriis Mon-tis Juræ, quorum Fundator primus S. Ro-manus fuit. Is ortus in Regione eadem, nempe Sequanensium, (hodie Comitatus Burgundiæ est) triginta quinque annos natus, relictis Parentibus, in Montis Juræ Sylvas se abdidit. Aliquamdiu Lugduni cum Abbate Sabino moratus fuerat, cu-jus Monasterium, Axonense fuisse credi-tur; inde Vitas Patrum, & Institutiones Monasticas, id est, Libros Cassiani attule-rat. Romanus, cum se ita ad vitam Ana-choreticam comparasset, in loco, *Condat* dicto, substitit, ubi inter trium montium rupes spatium erat, quod arari posset, & aliquæ arbores, e quibus fructus Sylve-stres colligeret. Ibi igitur oratione, le-
ctione,

Greg. de gl. Confess. c. 22.

Sid. IV. ep. 25.
Boll. 28.
Febr. p. 741.

atione, & labore manuum, unde vive-
ret, occupabatur.

Sæculum V.
A. C. 476.

Romano postea Lupicinus, frater
ejus, se junxit, deinde duo Clerici, &
plures alii, quos virtutum, & miraculo-
rum fama illo trahebat. Alia tandem
Monasteria in Vicinia, & in tota circum
Regione ædificarunt, at præ aliis semper
in Monasterio Condatensi Perfectionis
studium viguit. Omnibus Romanus, &
Lupicinus communi opera præerant,
quamvis diversa esset amborum indoles,
nam Romanus ad lenitatem, Lupicinus
ad Severitatem natura ferebatur. S. Hi-
larius Arelatensis ob causam Celedonii in
illa Regione versatus, comperto, quam
magnifice omnes de Romani Sanctitate
sentirent, venire jussum, prope Vefontio-
nem Presbyterum ordinavit, & honori-
bus cumulatum ad Monasterium dimisit.
Id an. 444. factum. At non ideo S. Roma-
nus minori studio inter Confratres suos
humilitatem colebat, nec ullo signo ab
aliis distingui voluit, nisi quod Diebus so-
lennibus Sacrificium offerret. Tandem
Condatensium Monachorum numerus ita
excrevit, ut sterilis loci paupertas alendis
tot incolis, & hospitibus supervenienti-
bus non sufficeret. Ergo in ampliore in-
ter illas Sylvas planicie campum pascen-
dis gregibus, & jaciendis feminibus apta-
runt. Locus ille ab accolis *Lauconna* di-
cebat,

H h h a cebatur,

vita c. 2.
Sup. lib.
XXVII.
§. 4.

Sæculum V.
A. C. 476.

cebatur, & novo extructo Monasterio, S. Lupicinus fratrum curam in se suscepit. Tum & tertium Monasterium, Sorori suæ domicilium, in vicina petra, cuius aditus undecunque impeditus, ædificarunt; unicus erat, & angustus in campos exitus. In hoc Asceterio, quod Balsamum dictum est, centum quinque mulieres degebant. Vivæ nunquam ex hoc claustro pedem efferebant, sed mortuæ ad Cœmeterium portabantur. Quamvis aliqua istarum sœminarum vel filium haberent, vel fratrem in proximo Lauconensi Monasterio, tamen tam parum ipsos conspiceri licebat, aut quid agerent, explorare, ac si e vivis abcessissent.

Monachus Senex aliquando S. Romanum reprehendit, quod in admittendis Novitiis nimis facilis esset, & Spiritum advenientium non satis probaret. Num tibi, respondit Sanctus: *tam expedita facultas est, Spiritus discernendi? an non vidisti aliquos, qui postquam magno fervore incepissent, tepidi deinde facti sunt? & alios, qui Monasterio egressi, bis, terræ redierunt, & demum ad altissimam perfectionem eluctati sunt? alii, qui discesserant, ad nos quidem non sunt reversi, sed ita animo inbasit nostri Instituti ratio, ut Monasteria, aut Diœceses dignissime rexerint.* Quodam anno, cum agrorum fertilitas abundantiam attulisset, Monachi

Con-

Condatenses, etiam contra nitente S. Ro-
mano, cibus solito pluribus, & lautioribus
utebantur. Tunc in auxilium advoca-
vit S. Lupicinum, qui pristinum rigorem
reduxit, uno juscuro, aut pulmento hor-
deaceo absque salis, aut olei condimen-
to contentus. Quibus hic rigor displi-
cuit, abierunt. S. Romanus circa annum
460. animam Deo reddidit, & in Mona-
sterio Balsamensi sepultus est.

S. Lupicinus annis ferme viginti su-
pervixit fratri, nihilo in se ipsum minus,
quam in alios rigidus. Cum Regionis
illius frigus cogeret, ut veste pellicea ute-
retur, tunicam ex diversorum animalium
pellibus confutam induebat, amore pau-
pertatis. Calceamentum ejus erant Gal-
licæ, seu soleæ ex ligno, quibus Monachi
in Gallia uti solebant. Lectus in sum-
ma hyeme cortex fuit, a cunarum forma
non abhorrens, quem paululum calefieri
patiebatur. In his Monasteriis præsertim
Condati carnem non manducabant, &
solis ægrotis lactinia, & ova concede-
bantur. Lupicinus vero non ferebat, ut
vel guttula olei, aut lactis suo pulmento
affunderetur. A tempore, quo Mo-
nachum induit, nunquam vinum bi-
bit. Verumtamen rigorem contra Dis-
cretionem peccantem damnabat, & ma-
ximam curam adhibuit, ut Monacho-
rum suorum aliquis, qui ob nimiam au-

Sæculum V.
A. C. 476.

vit. ap. Boll.
21. Apr. p.
263.

c. I. n. 4.

H h h 3 sterita

Sæculum V. sterilitatem vires amiserat, sanitati resti-
A. C. 476. tueretur.

S. Lupicinus. S. Lupicinus, jam ætate gravis, Chil-
Greg. Tur. pericum Regem Burgundiæ, Genevæ ha-
vit. PP. c. I. bitantem, adiit, petens, ut sustentandis
Monachis suis, quibus non nunquam ne-
cessaria deerant, quidquam conferret.
Cumque Rex agros, & vineas dare vel-
let, S. Lupicinus accipere recusavit, di-
cens, non expedire Monachis, ut cor-
da eorum possessione bonorum tem-
poralium inflecterentur, non levi humilitatis
detrimento. Sed rogavit Regem, ut an-
nuos redditus concederet. Dedit ergo
Rex litteras, quibus mandabatur, ut sin-
gulis annis trecentos modios frumenti,
trecentos cantharos vini, & pro vestimen-
tis coemendis centum aureos acciperent.

v. S. Rom. Obiit S. Lupicinus circa annum 480. &
c. 2. n. 8. sepultus est Lauconnæ, ubi Monachos
v. S. Lupic. centum quinquaginta, qui ad perfectionis
c. 4. Christianæ apicem pervenerant, post se
reliquit. Inter eos nulla invidiæ mate-
ria, nemo quidquam proprium posside-
bat, promptissime alter alteri, si necessi-
tas postularet, succurrebat. Si aliquo
proficiscendum, pedibus iter conficie-
bant; nec aliud iis viæ solatium quam
baculus, cui innitebantur.

v. S. Eugen. S. Leonianus sub idem tempus Vien-
5. Act. SS. næ duo Monasteria fundavit. Patriam
Boll. to. I. habuit Pannoniam, sed a Barbaris captus,
p. 571. &

& in Galliam deductus, deinde per annos ^{Sæculum V.}
 quadraginta partim Augustoduni, partim ^{A. C. 476.}
 Viennæ, cellæ inclusus & nemini homi- ^{ibid. p. 577.}
 num visus, vitam duxit, at colloqui vo-
 lentibus respondebat. Aliquot Mona-
 chos prope Cellam ejus extra urbem Vien-
 nensem congregatos regebat, idque fuit
 Abbatix S. Petri initium. Alterum Mo-
 nasterium, Sancto Andrea Sacrum, & in-
 tra Mœnia situm, erat fœminarum, quæ
 numero sexaginta fuisse leguntur. In ea- ^{Sidon. VII.}
 dem Regione haud procul Vienna cele- ^{ep. 17. ad}
 berrima erant Monasteria Griniacensia; ^{Voluf.}
 Sidonius Regulam, in iis observatam, illi
 æqualem æstimat, quæ apud Lerinenses
 vigeat.

§. XLI.

Retractatio Lucidi.

Plerique Episcoporum, quorum Sidonius ^{Ep. Faust.}
 meminit, interfuere cuidam Synodo, ^{to. 4. Conc.}
 in qua Leontius Arelatensis præfuit, & ^{p. 1042.}
 Faustus Rejenſis Presbyterum, nomine
 Lucidum, aliquos de Prædestinatione er-
 rores retractare coegit. Postquam col-
 loquendo ad confessionem erroris perti-
 nacem adducere non potuisset, eidem
 scripsit epistolam, in qua articulos sex
 notatos anathematizare jubebat. Primo.
 Errorem Pelagii; Hominem sine pecca-
 to nasci. Solo suo conatu posse salvari,
 & liberari sine Dei Gratia. Secundo. Fi-
 delem,

H h h 4

delem,